

Suomen Katulähetyслиitto ry. -
Finlans gatumissionsförbundet rf.

Rengas

2/2014

**Herätystä
Kokkolassa**

SISÄLLYS:

Puheenjohtajan tervehdys	3
Katulähettyksen toimintakertomus 2013	3-7
Jorma Kauppinen: Yksi meistä	8-11
Katulähettyksen juhlaristeily 2014	12-13
Katulähetysliiton alkutaipaleesta	14
Arvid von Martens - katulähetystyön uranuurtaja	15

Kansikuva: Jorma Kauppinen Kokkolan kaduilla
(Kuva: Anne Belghiti)

RENGAS-LEHTI

Kristillissosiaalinen päihde-kriminaali- ja katulähetystyön julkaisu
68. vuosikerta
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa
Vuosikerran hinta 12 €
Yhteisöalennus yli 3 kpl:sta -10 %

Toimituskunta (yhteystiedot takasivulla)
Sinikka Vilen (vastaava toimittaja), Rovaniemi
Inger Eronen, Pori
Pekka Arposuo, Jyväskylä

Toimitussihteeri + taitto
Erkki Arvaja, Jyväskylä

Tilaukset ja osoittemuutokset
Tilitoimisto Anne-Maija Koivisto
puh. (02) 2350991, 045 651 2020, a-m.koiiisto@co.inet.fi

Paino Jyväskylän Katulähetys monistamo, Jyväskylä

Tahdon taistella

Sinikka Vilen

Kävin tänä kesänä paikallisen Pelastusarmeijan 150-vuotisjuhlatilaisuudessa. Olen aina tuntenut suurta sympatiaa Pelastusarmeijan työtä ja periaatteita kohtaan; sanaa, soppaa ja sielunhoitoa, on mahtava ja toimiva kokonaisuus. Tunnelma juhlassa oli lämmin ja lähestymistapa ihmisläheinen. Erityisesti jäi mieleeni Pelastusarmeijan perustajan, lontoolaisen metodistipapin William Boothin 5.7.1865 lausumat sanat:

”Niin kauan kuin naiset itkevät kuten nyt, tahdon taistella: niin kauan, kun lapset näkevät nälkää kuten nyt, tahdon taistella: niin kauan kuin miehet menevät vankilaan uudelleen ja uudelleen kuten nyt, tahdon taistella: niin kauan kuin on jäljellä yksikin juomari, niin kauan kuin kaduilla on yksikin eksynyt tyttö, tahdon taistella: niin kauan kuin yksikin sielu on pimeydessä, vailla Jumalan valkeutta, tahdon taistella: Tahdon taistella loppuun asti.”

Olemme lähdössä viettämään Katulähetyn kesäpäiviä ja 60-vuotis-

juhlaa risteilyn muodossa teemalla ”Jeesus sä ainoa heikkojen auttaja.” Sama ajatus kätkeytyy varmasti myös William Boothin lausumiin, tänäkin päivänä yllättävän ajankohtaisiin sanoihin.

Siunausta kesääsi,
Sinikka Vilén
Puheenjohtaja

William Booth (10.4.1829 Nottingham – 20.8.1912 Lontoo) oli brittiläinen metodistisaarnaaja, joka perusti Pelastusarmeijan ja toimi sen ensimmäisenä kenraalina (1878–1912).

69. TOIMINTAVUOSI

TOIMINNAN TARKOITUS

Liitto pyrkii edistämään vapaaehtoisuuteen perustuvaa katulähetys-, vankila- ja erityisdiakonian työtä koskien kriminaali- ja päihdetyötä, sekä kuntoutus- ja asuntopalvelutoimintaa. Liiton tarkoituksena on tukea evankelisluterilaisen kirkon ja seurakuntien sekä jäsenyhdistysten toimintaa edellä mainituilla aloilla.

JÄSENJÄRJESTÖT JA SEURAKUNNAT v. 2013

Anjalankosken Katulähetys ry
Etelä – Savon Vapautuvientuki ry/Mikkelin srk- yhtymä
Forssan seurakunta
Haapamäen Katulähetys ry
Hangon Katulähetys ry
Helsingin Lähetysseurakunta
Heinolan seurakunta
Huittisten seurakuhta
Hämeenlinna - Vanajan srk – yhtymä
Imatra Katulähetys ry
Jyväskylän Katulähetys ry
Kajaanin Tukiasuntoyhdistys/Kajaanin srk
Kodittomien Tuki ry, Helsinki – Hemlössasrf, Hälsingfors
Kokkolan srk- yhtymä – Karleby kyrkliga samfällighet
Kouvolan Helluntaisrk
Kovaosaisten Ystävät ry , Helsinki – De Nödständlas Vänner rf, Hälsingfors
Kuopion Katulähetys ry/Kuopion srk
Kuopion Vankien Ystävät ry
Lahden srk-yhtymä
Laitilan srk
Lapin Sinisarastus ry
Lappeenrannan Katulähetys ry
Lohjan Helluntaiseurakunta
Malmin Saalemlähetys
Pietarsaaren suomalainen srk
Porin srk-yhtymä
Porvoon srk – yhtymä/Ensisuoja Koivula – Borgå kyrkliga samfällighet
Rauman seudun Katulähetys ry
Rovaniemen srk
Ruoka - Apu yhdistys ry, Vantaa
Sastamalan seurakunta
Savonlinna – Säamingin srk – yhtymä
Seinäjoen srk
Tampereen srk – yhtymä/Päiväkeskus Musta – Lammas

Tukikoti ry/Oulun srk – yhtymän Diakoniakeskus
 Turun Katulähetys ry
 Turun ja Kaarinan srk – yhtymä/Diakoniakeskus
 Työterapinen Yhdistys ry, Kuopio
 Vaasan Tukiasunnott ry – Vasa Stödjestad rf/Vaasan srk – yhtymä
 Vantaan Kotikirkkoyhdistys ry
 Vantaan Minttukirkko ry
 Vastuunkantajat ry, Helsingin srk – yhtymän Erityisdiakonia
 Äänekosken Katulähetys ry

Jäsenyhdistysten- ja seurakuntien keskeisiä toimintamuotoja ovat olleet erilaiset hengelliset tilaisuudet, kirkkopyhät, ateriapalvelut, päiväkeskustoiminta, vankilavierailut, kirpputoritoiminta ja asuntolatoiminta. Kaikki toiminta on perustunut pääsääntöisesti vapaaehtoistyönä tehtävään työhön. Vapaaehtoistyöntekijöiden määrä Suomessa on tällä hetkellä n. 500. Talvi- ja kesäpäivillä siunataan uudet, vähintään vuoden mukana olleet, vapaaehtoistyöntekijät.

HENKILÖ- JA KANNATTAJAJÄSENET

Henkilöjäsenet 33 kpl.
 Kannattajajäsenet 5 kpl

SKLL ry:n sääntöjen mukaan hallitus hyväksyy uudet henkilö- ja kannattajajäsenet.

HALLINTO

Hallitus v.2013

Varsin. jäsenet	Henk. koht. varajäsen
Sinikka Vilén Rovaniemi pj.	2013
Kauko Laaksamo Hanko	2011-2013 Alvar Savallampi Kuopio
Pekka Arposuo vpj., Jkl.	2011-2013 Tapani Huhtamäki Vaasa
Inger Eronen Pori	2012-2014 Anne Belghiti siht. Kokkola
Jorma Kauppinen Kokkola	2012-2014 Elisa Kisamaa Vampula
Alli Pettersson Anjalankoski, valittu 10.8.13	2013-2015 Tiina Laukkanen Laitila
Petri Laitinen , Turku	2013-2015 Pentti Ruotsalainen Lahti

Hallitus kokoontui toimintavuoden aikana neljä kertaa. Talvi- ja kesäpäivien yhteydessä sekä kerran keväällä Tampereella ja joulukuussa koulutuksen yhteydessä Kangasalan Ilkossa.

TALOUDENHOITO

Liiton tilejä on toimintavuoden alkaen hoitanut Tilitoimista A-M Koivisto Ky Turusta, kirjanpitäjänä on toiminut **Anne-Maija Koivisto**.

Liiton rahoitus on koostunut eri seurakuntien keräämistä kolehdeista ja jäsenjärjestöjen ja – seurakuntien suorittamista jäsenmaksuista. Kirkkohallitus myönsi kuluneelle vuodelle avustusta 9500 euroa lähinnä jäsenistön koulutus- ja kehittämiskulujen tukemiseen.

Toiminnantarkastajana v.2013 on toiminut **Seppo Riikonen** Jyväskylästä ja varatoiminnantarkastajana **Erja Moisio** Jyväskylästä

TOIMINTA

Valtakunnalliset talvi- ja kesäpäivät

Talvipäivät toteutettiin Jyväskylässä 8.-10.2.2013

Kesäpäiviä vietettiin Tampereella elokuussa 9.-11.8.2013.

Seminaari oli kaksiosainen:

Sääntöjen määräämä liiton vuosikokous pidettiin kesäpäivien yhteydessä Hangossa 10.8.2013.

TIEDOTUS

Liiton julkaiseman Rengas- lehden ilmestymisvuosi oli 67. Lehti on kristillissosiaalinen päihde-, kriminaali- ja katulähetystyön julkaisu, joka on liiton jäsen- ja tiedotuskanava. Lehti ilmestyi neljä kertaa toimintavuoden aikana.

Kuluneena vuonna toimituskuntaan kuuluivat:

Sinikka Vilén, Rovaniemi, vastaava toimittaja

Inger Eronen, Pori

Pekka Arposuo, Jyväskylä

Toimitussihteeri:

Heli Kuoppamäki, Kouvola

Liiton kotisivua on hoitanut **Heli Kuoppamäki** Kouvola. Kotisivun os. on: www.katulähetysliitto.org

KOULUTUS

Talvi- ja kesäpäivien yhteydessä on pidetty erilaisia luentoja. Päiville osallistujilla on ollut mahdollisuus saada vertaistukea jakaessaan omia kokemuksiaan ja ongelmiaan muiden päiville osallistuvien kanssa.

Hallitus varajäsenineen kokoontui syksyllä koulutusviikonloppuun Ilkon kurssikeskukseen Kangasalle.

Kouluttajana toimi asiantuntija **Sami Puumala** Kirkkohallituksesta. Viikonlopun antina oli hallitustyöskentelyn päivitys ja toimintastrategian suunnittelun jatkaminen Suomen Katulähetysliitto ry:lle

EU-RUOKA-APU

Elintarvikejakelu toimintaa on hoitanut **Juha Kautto** Jyväskylästä.

Ruoka-aputoimintaan jäsenkunnasta ovat osallistuneet:

1. Hangon Katulähetys ry
2. Jyväskylän Katulähetys ry
3. Turun Katulähetys ry
4. Anjalankosken Katulähetys ry
5. Rauman seudun katulähetys ry
6. Kouvolan Helluntaiseurakunta
7. Helsingin Lähetysseurakunta
8. Lohjan Helluntaiseurakunta ry
9. Malmin Saalem lähetys
- 10 Vantaan Minttukirkko ry
11. Vantaan kotikirkkoyhdistys ry

EDUSTUKSET

1. Takuusäätiön valtuuskunta, Helsinki.

Edustajat Sinikka Vilén, Rovaniemi ja varajäsenenä Kauko Laaksamo Hanko.

SUOMEN KATULÄHETYSLIITTO RY FINLANDS GATUMISSIONS FÖRBUNDET RF

KOKOUSKUTSU

Sääntömääräinen vuosikokous pidetään juhlaristeilyn yhteydessä la 23.8. klo 19.00 laivan kokoustilassa.

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Muistathan **ÄÄNESTYSVALTAKIRJAN!!!!!!!**

Messussa lauantaina 23.8. klo 11.00-- katulähetystyöhön siunattavat uudet vapaaehtoistyöntekijät pyydetään ilmoittamaan ma 18.8.2014 mennessä osoitteella sinikka.vilen@evl.fi

Liiton ja hallituksen puolesta 1.8.2014

Sinikka Vilén, puheenjohtaja

Yksi meistä

Kuva: Anne Belghiti

Katulähetyskahvila Porinatuvalle Jorma Kauppinen jututtaa kahvilan porukkaa.

Kokkolassa oli 70-luvun puolivälistä aina tuonne 80-luvun alkuvuosille asti kestänyt voimakas hengellinen herätys. ”Mersuherätykseksi” sitä ihmiset nimittivät, koska se alkoi kolme, nelikymppisistä työelämässä hyvin pärjällevistä ihmisistä.

Tästä kertominen on aluksi aivan välttämättömän tärkeää, koska siitä sai alkunsa kaikki se, joka vieläkin vaikuttaa kohdallani kaikessa. Sen vaikutukset motivoivat vielä kymmenien vuosien jälkeenkin. (Herätyksen tuleminen paikkakunnalle tapahtuu Jumalan armosta, armovalinnan mukaan ja Kokkolan kohdalla Jumalan suunnitelma kulkii suunnilleen allaolevalla tavalla.)

Suppeasti kerrottuna herätys alkoi, kun eräs alkoholisoitunut, ateisti matematiikanopettaja alkoi ihmetellä sitä järjestystä, joka luomakunnassa - tässä tunnetussa maailmankaikkeudessa - on kaikkialla olemassa. Sen täytyy olla suunniteltua, min-

kään sattumanvaraisen alkuräjähdyksen jäljiltä ei vallitsevaa järjestystä voi syntyä.

Suunnilleen tällaisesta pohdiskelusta, muitten rehellisesti ajattelevien ystäviensä kanssa, opettaja meni papiksi opiskelleen tuttavansa luokse, ja siitä alkoi asioitten selvittely Raamatun opetusten kautta.

Nämä kaikkia kiinnostavat kysymykset kokosivat ympärilleen äkkiä suuren joukon, joka koostui nuoren keski-ikäisen vaiheilla olevista ihmisistä. Porukassa oli paljon opettajia, poliiseja, lääkäreitä, liike-elämän palveluksessa olevia, ja nopeasti se innostus levisi ihan kaikkiin kaupunkilaisiin ainakin niin, että puheenaiheena tämä ”mersuherätys” oli sielläkin, missä ei varsinaista hengenelämää muuten harjoitettukaan.

Minäkin olin kuullut kaikenlaista näistä ”hihuleiksikin” mainituista, ja välillä tunsin jopa kateutta, välillä hämmennystä

(kertojasta riippuen), kun en osannut si-
joittaa itseäni. Kuulin, että he kokoontuvat
joka ilta tuntikausiksi, ja kaikkea muutakin
kiinnostavaa heistä kerrottiin.

Todistusvihkonen

Jossakin vaiheessa tuon joukon toimesta
julkaistiin vihkonen, jossa monet heistä
kertoivat uskoontulostaan ja tuota vihkos-
ta jaettiin postilaatikoihin. Meillekin se tuli.
Luin se läpi lähes sillä seisomalla. Jotkut
kirjoittajista olivat sen verran tuttuja, että
tiesin elämän olleen heillä hyvässä kuosissa
jo ennen uskoontuloakin ja ihmettelin, että
mitä sellaista lisäarvoa heille uskoontulo
on voinut antaa, että siitä noin pitää kertoa
koko kaupungille.

Tulin kateelliseksi koska ymmärsin mi-
nulta puuttuvan juuri tuon uskon. Löysin
kotoa vanhan Raamatun ja päätin lukea
sen läpi. Olin töissä voimailoksessa ja
työ oli sen luonteista, että lukemisellekin
oli aikaa. Siellä lukemisen sitten aloitin.
Tarkkaan merkkasin aina mihin asti olin
päässyt. Sukuluettelotkin luin, ja monesti
teksti tuntui kuivalta.

Olin mielestäni jotenkin uskonnollinen,
mutta Raamattu oli jäänyt vieraaksi. Se
oli minulle Juutalainen kansantarusto,
niinkuin Kalevala on suomalainen tarusto
meille. Tätä Raamattua nyt luin. Muille en
harrastuksestani puhunut. Olin ajatellut
niinkin, että jos uskoon pääsen, niin minä
en siitä ainakaan muille kailota, vaan että
se jää Jumalan ja minun väliseksi asiaksi.

Aikojen kuluessa etenin Jobin kirjan
yhdeksänteentoista lukuun ja sen 25. jakee-
seen: ”Minä tiedän lunastajani elävän, ja
viimeisenä hän on seisova multain päällä”.

Tässä oli jae, jossa Jumala minut herätti.
Juutalaisten tarusto muuttui Jumalan Sa-
naksi. Rukous tuli mukaan. Seurakunta oli
edelleen vieras, niinkuin nuo uskovaiset
muutenkin. Jumalan koukut olin kuitenkin
nyt niellyt, ja vetäminen alkoi. Luin, että
kaikki ihmiset ovat Jumalan kirkkautta
vailla, ja että jokaisen on tehtävä parannus.
Siispä vain nopeasti parannuksen tekoon.

Luulin parannuksenteon olevan sitä, että
minä itse puhdistan itsestäni pois synnit.
Aluksi kaikki tuntui helpolta, koska en
löytänyt kuin muutaman synnin. Sitten kun
matka parannuksen teossa jatkui, ei mi-
nussa mitään muuta ollutkaan kuin syntiä.
Herätys oli tapahtunut. ”Herra, armahda
minua, ja auta”.

1976 huhtikuun 13. päivänä räjähti La-
pualla patruunatehdas ja kuolleita oli lähes
viisikymmentä. Kun televisiosta katsoin
Lapuan Tuomiokirkon pihalla olevia ark-
kuja, ajattelin, missä nämä poiskutsutut
viettävät iankaikkisuutensa? Kuka heistä
oli valmistautunut kohtaamaan Jumalan?
Olinko minä? Riittääkö, että olen kastettu
seurakunnan jäsen, vaikka en sen mitään
palveluksia käytä, pelastuisinko minä silti?
Vastauksen saaminen näihin kysymyksiin
suorastaan pakotti liikkeelle. Oli hätä.

Sanan ja Rukouksen illat olivat aloit-
taneet Kokkolassa vilkkaan toiminnan.
Kuukausittain oli näitä tilaisuuksia kolme-
nakin peräkkäisenä iltana ja kirkot täynnä.
Uusia todistajia myös aina. Lähellä kotiani
on seurakunnalla pieni kokoontumistila ja
siellä oli seurat, joista oli mainos työpaikka-
ni kellokorttikoneessa. Kuka lie sen siihen
liimannut? Sinne päätin mennä.

Yhtenä puhujana oli yli yhdeksänkym-
pinen vanhus, joka kertoi kulkeneensa

joskus nuorena ollessaan Porin kaupungin katuja Pelastusarmeijan asuun pukeutuneena. Hänen eteensä, tyhjälle kadulle, heitettiin kapakasta kolme nuorta miestä. Yksi heistä kysyi: ”Pelastusarmeijalainen, kerro miten pelastutaan?” Hän oli vastannut kolmella sanalla: ”Antautumalla ehdoitta Kristukselle”. Minä aloin vapista. Sain ilmestyksen. Koin olevani huoneen syvyisessä poterossa, jonka reunalla seisoivat Jeesus. Annoin sieltä pohjalta niitä oman parannuksen syntejä hänelle, mutta hän ei ottanut niitä, vaan hän ojensi kätensä ja halusi nostaa minut sieltä ylös. Mitä hän niillä synneilläni olisi tehnyt, kun olisi minut siihen kuoppaan jättänyt. Hän tuli pelastamaan minut. Parannus on sitä, että antaudut ehdoitta Kristukselle. Hän pesee sinut verellensä. Siinä on parannus. Tuo valtava vapina aiheutui siitä onnenteesta kun tajusin, että Jeesukselle kelpaa umpisyntinen, ja että Hän Golgatan ristillä vuotaneella verellä puhdistaa minut synnistä. Minäkin kelpaan!

Hei, me syntiset kelpaamme Kristukselle! Ja antautumalla ehdoitta hänelle, me pelastumme!

Ilo ja varmuus Jumalan rakkaudesta Jeesuksessa muutti kaiken

Tämä ilo ja varmuus Jumalan rakkaudesta Jeesuksessa muutti kaiken siinä hetkessä. Halusin heti kertoa tästä muille. Katulähetystyötä en ollut ajatellut. En edes ollut kuullutkaan sellaisesta. Mutta rukoulin, että saan olla mukana jossakin työssä, jonka Isä näyttää. Pidin lapsille seurakunnan lentopallokerhoa. Innostuin hoitamaan

poikatyön viransijaisuutta puoleksi vuodeksi. Sieltä kutsuttiin asuntolanhoitajaksi ja hengellisen työn tekijäksi päihdekuntoutuslaitokseen. Vastasin kutsujalle olevani epätietoinen siitä, mitä Jumala ajattelee juoposta. Pyysin kaksi viikkoa aikaa olakseni asian kanssa rukouksessa. Kesken pitämäni rippikoulutuntia kuulin äänen sanovan: ”Et ole koskaan Kokkolan kadulla nähnyt ketään niin kurjaa hylkiötä, jonka tähden Poikani ei olisi ristillä vertaan vuodattanut, etkä ketään niin hyvää lahjakasta ja menestyvää, joka ilman Poikani sovitustyötä pääsis perille taivaaseen. Siinä ovat kaikki ihmiset tasan”.

Näin alkoi katulähetystyö minun kohdallani. Muun työn ohessa pidin viikottaista Tupailtaa. Sen ohjelmaan kuului Raamatututunnin lisäksi saunomiset sekä seurakunnan tarjoamat kahvit voileipineen. Tietenkin hengellinen työ keskustelujen muodossa oli mahdollista aina. Lähes kokoajan työ oli sellaista, että pienestä työntekijämäärästä johtuen piti olla työpaikalla yksin, joten se rajoitti kovasti.

Vasta viime vuosina tuli tähän helpotusta ja pystyin olemaan ihmisten parissa kaduilla ja marketeissa yhtenä päivänä viikossa. Minulle oli alusta selvää, että katulähetys kuuluu kaikille katujen käyttäjille. Syrjäytyneitä eivät ole vain tietynlaiset ”syrjäytyneet”, vaan kaikki kaikki, jotka taivastien ulkopuolella kulkevat.

Heitä ovat mustien edustusautojen takapenkeillä istuvat yhteiskuntamme päätöksentekijätkin, jos eivät Kristusta vapahtajakseen tunnusta. Tässä ovat kaikki tasan. Marketeissa varsinkin tapasin niitä ”syrjäytyneitä”, joilla oli kullissit kohillaan. Pyysin heiltä pientä hetkeä vastata kysy-

mykseeni. Yleensä pariskunnat vetosivat kiireisiinsä, johon minä, että kysymys on lyhyt. Joskus kysyin, mitä Jeesus merkitsee sinulle tänään? ”No, kysymys on nyt niin iso, ettei siihen nyt ole aikaa.” Vastasin, etten minä sitä vastausta tarvi, mutta älä työnnä tätä kysymystä mielestäsi ennenkuin olet vastannut itsellesi, sillä tämä on elämäsi tärkein kysymys.

Traktaatit apuna

Mukana oli aina jotain ”kättä pitempää”, eli traktaatteja. Antaessani sen, sanoin, että luet myös, koska ensikerralla kuulustelen. Monesti kävikin niin, että viikkojen päästä joku tuli puheilleni ”kuulusteltavaksi”. Ihmiset suhtautuivat lähes aina hyvin ystävällisesti kun olin saanut heidät pysähtymään. Prisman aulassa tapasin hienosti pukeutuneen vanhemman pariskunnan. Heille kerroin tulevista suurista pidoista taivaassa. Kerroin, että heillekin on pöydässä paikka, ja että minä olen vain muistuttamassa, että päivitykset ovat kunnossa. Rouva ehkä kuuli väärin, kun nopeasti vastasi: ”Kiitos, mutta kyllä ne juhulat meiltä jää, koska me asutaan Vetelissä.” Vastasin, että näihin Kuninkaan Pojan pitoihin ovat Veteliläisetkin tervetulleita”, ja kun rouva hoksasi asian, niin kyllä häntä nauratti.

Usein ihmiset sanoivat uskonasioitten esteeksi sen, että kun on niin monia uskontoja ja liikkeitä, että mikä on puhdas ja oikea. Tällaisiin kysymyksiin pitää katulähetystyössä osata vastata. Tapasin sanoa, että kaikki kristilliset seurakunnat ja uskon-yhteisöt koostuvat syntisistä ihmisistä, jotka tarvitsevat Hyvän Paimenen, Jeesuksen hoitoa ja ettei niin katsottais niitä heikkoja

matkakavereita, vaan Kristusta.

Nyt olen ollut eläkkeellä jo monia vuosia. Olen ikääntynyt, ja jossakin tulevaisuuden vaiheessa alkaa vanheneminenkin. Katulähetystyö Kokkolassa on muuttunut hyvään suuntaan toimeliaan erityisdiakonin Annen toimesta. Vapaaehtoisia vastuunkantajia on useita ja toiminta muutenkin monipuolisempaa. Vielä minäkin olen vaimoni kanssa hartauksien pidoissa mukana. Eläke-aika toi meille uutena vapaaehtoistyönä hartaudenpitovuoroja vanhainkodeissa ja hoitolaitoksissa. Katulähetystyössä oppi ymmärtämään asioita yhteiskristilliseltä kulmalta. Siitä on se seuraus, että silloin tällöin olen puhumassa myös vapaitten

Kuva: Anne Beighiti

Jorma Kauppinen esittelee hienoa nojapyöräänsä.

seurakuntien tilaisuuksissa.

Kansanlähetyksellä on Kokkolassa myös katulähetystoimintaa. Yhtenä perjantai-iltana kuukaudessa me pidämme Kansanlähetyksökodin ovia avoimina aina kello yhteen asti yöllä. Osa porukasta päivystää sisätiloissa hoitaen keskustelutilanteita ja tarjoilua. Osa porukasta kiertää pareittain kaupungilla keskustelemassa ja kutsumassa. Meillä katutyöntekijöillä on tunnuksina Kansanlähetyksen logolla sekä Joh.3:16. Viitteellä merkatut liivit, joten ne nähdessään nuoret usein oma-aloitteisesti aloittavat keskustelun.

Kun jäin eläkkeelle, sanoi lääkäri, että pitää sitten muistaa eläkkeelläkin liikkua, mutta levollekin pitää löytyä aikaa. Ratkaisin asian hankkimalla nojapyörän, jossa homma hoituu fifti-fifti periaatteella. Aina

kun poljet, niin aina myös lepäät. No, totuudessa pitää sanoa, että kyllä tämänkin polkemisen saa tekemiseltä tuntumaan, mutta kivalla tavalla. Eihän liikunta terveyttä takaa, mutta jos olen terve, niin kiitollisena siitä haluan liikkua. Minun harrastuksiini kuuluu talvisinkin pyöräily ja avantouinti. Pyörän on vain oltava talvella toisenlainen. Vapulta aloitan kesäuintit. Se tarkoittaa meressäkäyntiä lähes päivittäisen parituntisen pyörälenkin yhteydessä jättien tuloon asti.

Jääkää ystävät Jumalan hyvään huolenpitoon. Kasvaka aarmossa ja liikkukaa luonnossa.

Terveisin **Jorma Kauppinen**
Kokkola

**KATULÄHETYSLIITTO RY:N 60-V JUHLA
JA JUHLARISTEILY PE-SU 22. - 24.8.2014
"JEESSÄ AINOAA HEIKKOJEN AUTTAJA..."
(virsi 318)**

60 v – JUHLA PERJANTAINA 22.8.

Scandic Grand Marina, Katajanokanlaituri 7, Helsinki, Nordea sali
Kahvitarjoilu klo 12.00-12.45
Juhla Klo 13.00 (tarkempi ohjelma paikan päällä)

RISTEILY

Viking Linen MS Gabriella lähtee Katajanokalta Helsingistä klo 17.30.
Majoittuminen ja buffetpäivällinen

LAUANTAI 23.8.

Meriaamiainen klo 8.00-

Saapuminen Tukholmaan klo 10.00

Tavarat on mahdollisuus jättää laivaan omaan hyttiin.

Messu Tukholman suomalaisessa kirkossa klo 11.00 (bussikuljetus)

Kiertoajelu Tukholmassa 16 €/hlö (vapaaehtoinen)

Laiva lähtee Tukholmasta klo 16.30

Buffetpäivällinen

OHJELMALLINEN ILTA KLO 19.00 - 23.00

Klo 19.00 Vuosikokous

Klo 20.15 Tervehdykset eri paikkakunnilta

Klo 21.15 Katulähetyksen tulevaisuus muuttuvassa yhteiskunnassa

Pastori Petri Laitinen

Klo 22.15 Musiikkia ”Viis Papeista”

Iltarukous

SUNNUNTAI 24.8.

Meriaamiainen klo 8.00-

Saapuminen Helsinkiin klo 10.10

Matka on luonnollisesti päihteeton niin kuin sovimme yhdessä talvipäivillä Porissa.

Jokainen huolehtii matkavakuutuksensa itse.

HYVÄÄ JA SIUNATTUA MATKAA!

Katulähetysliiton alkutaipaleesta

Katulähetystyön uranuurtajat eivät pitäneet valtakunnallista järjestäytymistä kiireellisenä asiana. Pääasia oli rukous- ja rakkausyhteydessä pysyminen. Rengas -lehti ja valtakunnalliset katulähetyspäivät olivat tärkeitä yhteyden foorumeita.

Vähitellen valtakunnallisen yhdistyksen perustaminen kävi välttämättömäksi. Järjestäytymisestä keskusteltiin ja vuonna 1954. Hämeenlinnaan eri paikkakunnilta tulleet edustajat hyväksyivät uuden yhdistyksen säännöt. Lopullisesti ne hyväksyttiin Porin kesäkokouksessa samana vuonna. Sääntöjen mukaan yhdistyksen nimi oli Katulähetit r.y. ja kotipaikka Helsinki, kielenä suomi ja ruotsi.

Yhdistyksen toimialue käsitti koko maan. Yhdistyksen tehtävänä oli edistää työssä keihittymistä, auttaa syventymään kristillisessä elämässä sekä välittää yhteyttä kotimaisiin ja ulkomaisiin vastaaviin yhdistyksiin. Myöhemmin yhdistyksen nimeksi tuli Katulähetystyön tekijät r.y. ja vuodesta 1984 lähtien Suomen Katulähetysliitto ry.

Liiton tehtävänä on tukea jäsen seurakuntien ja -yhdistysten vapaaehtoista katulähetys-, vankila- ja erityisdiakonia työtä, erityisesti päihde-, kriminaaliongelmisten ja asunnottomien auttamiseksi sekä antaa koulutuksellista tukea työntekijöille.

Uusien sääntöjen mukaan varsinaisia henkilöjäseniä ei enää yhdistykseen oteta. Yksityiset ihmiset, kuten Rengas -lehden tilaajat, voivat olla liiton kannattajajäseninä.

Vuoden 2010 vuosikokouksessa liiton puheenjohtajaksi valittiin uudelleen Sinikka Vilen Rovaniemeltä. Ennen häntä puheenjohtajana toimi pitkään Jorma Osari.

Rengas -lehden vanhoista numeroista käy ilmi, että Suomestakin osallistuttiin aiempina vuosina ”Keskiyönlähetysten liiton” (Verband der Mitternachtsmission) kokoontumisiin. Liitolla oli kansainvälinen luonne ja toimipis-

teitä useissa maissa, mutta ydinalueena olivat Keski-Euroopan saksankieliset alueet. Liiton sveitsiläinen puheenjohtaja, Paul Gerhardt Möller, tunnettiin Suomessa ja hän myös vieraili Helsingissä 1960-luvulla.⁷⁷

Kesä- ja talvipäivät

Vuosittain järjestettävät katulähetysten kesä- ja talvipäivät tulivat ohjelmaan jo työn varhaisimmassa vaiheessa 1940-luvulla. Valtakunnallisten päivien lisäksi järjestettiin myös pienempiä piiripäiviä sekä paikkakuntakohtaisia katulähetyspäiviä. Valtakunnallisten päivien tehtävänä oli luoda yhteyttä katulähetysrenkaiden välille ja edistää katulähetysten valtakunnallista ohjelmaa. Samalla tapahtui työn tunnetuksi tekemistä ja kokemusten sekä ideoiden vaihtoa, joiden myötä päivät toimivat myös virkistyslähteenä.

Rengas-lehden ensimmäinen numero ilmestyi huhtikuussa 1946. Lehden ilmestyy edelleen Katulähetysliiton valtakunnallisena jäsen- ja tiedostuslehtenä.

Arvid von Martens

– katulähetystystyön uranuurtaja

Arvid von Martens oli saksalaisbalttilaista aatelissukua sekä isänsä että äitinsä puolelta. Isä oli lääkäri ja korkea-arvoisessa virassa Venäjän laivastossa. Von Martens kasvoi aristokraattisessa ja kansainvälisessä ympäristössä. Kotikielenä Pietarissa oli saksa, koulukielenä venäjä ja saksa, myöhemmin Helsingissä myös ruotsista tuli hänelle tärkeä kieli.

Arvid von Martens aloitti toimintansa katulähetystystyön piirissä Helsingin ev. lut. seurakuntien huoltokeskuksessa kesäkuussa 1944 Vernerin Louhivuoren alaisuudessa. Von Martens puhui murtaen myös suomea, eikä kieli ollut hänelle ongelma, kun hän sai vain kertoa Kristuksesta. Von Martensilla oli runsaasti ideoita työn kehittämiseksi ja organisoimiseksi. Rovasti Louhivuoren myötävaikutuksella työ pääsi pian hyvään vauhtiin.

Von Martens oli entinen pelastusarmeijan sotilas ja upseeri, joka ennen sotia oli toiminut useita vuosia myös vapaana evankelistana. Tällöin hän joutui kosketuksiin vapaan kristillisyyden julistajien ja kokoustoiminnan kanssa saaden siitä positiivisia vaikutteita.

Ikuinen pelastussotilas

Von Martens oli tuttu vieras esimerkiksi helluntailiikkeen kokouksissa ja Pyhän Hengen kasteella, kielillä puhumisella ja rukouksella oli tärkeä sija hänen hengellisessä elämässään. Von Martens pysyi kuitenkin kirkon jäsenenä ja ”ikuisena pelastussotilana” mutta hän ymmärsi ja pyrki rakentamaan yhteyksiä vapaakristillisiin seurakuntiin suosien katulähetystyössä näiden piirien julistajia.

Vähäosaisten ihmisten auttamista oli tehtävä kristillisten piirien yhteistyönä rakentaen samalla yhteyksiä myös paikallisiin sosiaali-, poliisi- ja muihinkin viranomaisiin. Kristittyjen yhteyden ajatus oli tärkeä von Martensille ja hän sai myös

Arvid von Martens (1903 – 1993)

vaikutteita Louhivuoren edustamasta Oxfordin ryhmäliikkeestä.

Von Martensilla on suuret ansiot siinä, että katulähetys tai yölähetys (nattmission), kuten hän halusi sitä nimittää, sai juuri ne muodot kuin se sai sodan rasituksista toipuvassa Suomessa. Von Martens pyrki edistämään innokkaasti katulähetysten kansallisen suunnitelman toteutumista matkustellen runsaasti eri puolilla Suomea.

Suurilla paikkakunnilla katulähetystyö sai ne muodot, jotka oli ensin ideoitu, koeteltu ja hyväksitty havaittu Helsingin yölähetysten piirissä. Von Martens oli monin tavoin yhteiskunnallisesti aktiivinen ja mukana auttamistyössä vanhuuden vuosiinsa asti.

Arvid suunnitteli yö- ja katulähetysten tunnuksen perustuen Jeesuksen vertaukseen neitsyistä ja häistä. Öljylamppu valaisee tietä ja yötaivaalla loistaa tähti, Kristuksen symboli.

Suomen Katulähetysliitto ry. - Finlans gatumissionsförbundet rf.

Postiosoite: **Sinikka Vilen**, Rovaniemen srk,
Rauhankatu 70, 96100 Rovaniemi
Pankki: OP 571083-276675

www.katulahetysliitto.org

HALLITUS 2014:

Puheenjohtaja
Sinikka Vilen, Rovaniemi
040 734 5914
sinikka.vilen@evl.fi

Varapuheenjohtaja
Pekka Arposuo, Jyväskylä
0400 849 710
pekka.arposuo@gmail.com

Sihteeri
Anne Belghiti, Kokkola
050 3147451
anne.belghiti@evl.fi

Inger Eronen, Pori
044 291 9124

Jorma Kauppinen, Kokkola
jorma.j.kauppinen@gmail.com

Kauko Laaksamo, Hanko
(019) 248 3185, 050 564 0168 k

Petri Laitinen, Turku

Taloudenhoito:

Tilitoimisto **Anne-Maija Koivisto**, (02) 235 0991
a-m.koivisto@co.inet.fi